

TT 216 Komt er ooit voeten met vleugels

1 Komt er ooit voe - ten met vleu - gels mij an - zeggen de
vre - de, valt o - ver smoe - gen - de èer - de de
dauw van de vre - de, dat elk - ien heurt
oet mond van mèn - schen dat woord:
wij zult hier liggen in vre - de.

1 Komt er ooit voeten met vleugels mij anzeggen de vrede,
valt over smoegende èerde de dauw van de vrede,
dat elkien heurt
oet mond van mèenschen dat woord:
wij zult hier liggen in vrede.

2 Dan zal ik rèren en lachen
en drinken en slaopen;
dreumen van vechten en vluchten
en huuv'rig ontwaoken.
gien iene vlucht,
niks gin lawaai in de locht,
vrede zal wereldwied weden.

3 Dan zal ik zwèeien naor vròmnden,
en zie zult mij groeten.
Wel as mij tegenstun,
'k zal hum met vree in de muut kommen.
Dan zal ik gaon,
waor gil gien wegen bestaon –
Vrede het pad veur mien voeten.

oorspr. tekst: H. Oosterhuis
melodie: Gesangbuch Frylinghausen 1744
umzet deur: R. Bolhuis